

hun kind."

Ook Bögels vindt dat labels soms nodig zijn en grotere problemen kunnen voorkomen. "Zo zijn er voor angststoornissen behandelingen die vooral goed werken bij kinderen; voor volwassenen neemt het effect sterk af. Onbehandelde angststoornissen leiden tot problemen, zowel voor kinderen als volwassenen. Denk aan depressie, schooluitval of middelenmisbruik."

Zelfs als er geen effectieve behandeling is voor een stoornis, kan een label betekenen dat school en ouders aanpassingen kunnen doen. Precies waar het Hop ook om gaat: "Als we uitzoomen en naar meer kijken dan de storing van een kind en ook de omgeving meenemen, komen we veel verder."

Etiket helpt niet

Jacobs stelt dat ze in haar werk niet zo let op labels: "Het kan wel zijn dat een kind adhd heeft, maar daar zijn ook allerlei varianten van. Los daarvan is ieder kind anders, een etiket helpt niet." Verdonk voegt toe: "Mensen vergeten dat je nog nergens bent als je een diagnose hebt gesteld. De aandacht zou ook gericht moeten zijn op wat die vervolgens vraagt van de ouders, de omgeving en de wijze waarop bijvoorbeeld de oppas met het kind omgaat." Ze waarschuwt voor de hardnekkigheid van diagnoses: "Die kan jarenlang aan

iemand blijven hangen, mensen staren zich er blind op." Hop raadt ouders altijd aan een second opinion te zoeken. "Mensen vergeten dat diagnoses subjectief zijn. Het is geen bloedprik die honderd procent uitsluitsel geeft en toch wordt het als harde wetenschap gepresenteerd."

Inspelen op kind

De start van de campagne valt samen met de nieuwe wetgeving Passend Onderwijs die onlangs is ingegaan. "In het verleden kregen mensen pas financiële steun en zorg op school als het kind een diagnose had," zegt Hop. Met de nieuwe wetgeving is die ondersteuning losgekoppeld van een diagnose en krijgen scholen meer verplichtingen om in te spelen op de behoeften van een kind. Jacobs merkt nu al een groot verschil: "Ik kan meer kinderen begeleiden die niet direct een label hebben." Hoewel dat een goede ontwikkeling is, merkt ze ook dat de keuze om een kind te begeleiden of niet een stuk vager is geworden.

Zowel Jacobs als Bögels vinden dat er meer moet gebeuren in het onderwijs. "Het onderwijs wordt aangeboden in een standaardvorm, waaraan kinderen zich moeten aanpassen. Als we dat zouden omkeren, zou ieder kind kunnen leren op een manier die bij hem past," zegt Bögels. Jacobs zou graag zien dat de lesstof in meerdere vormen wordt aangeboden: "Een kind met

adhd leert bijvoorbeeld niet zoveel van een boek over de oorlog - maar als we die nou eens op uitstapje naar het Anne Frankhuis sturen?"

"Ook hoogbegaafde kinderen hebben aangepaste leerstof nodig," zegt Bögels. "Momenteel zit zestig procent van de kinderen met een IQ boven de 150 thuis omdat de school niets met ze kan."

Met de campagne hoopt Hop dat scholen, ouders en zorgmedewerkers minder in hokjes gaan denken en minder kinderen een onnodige diagnose krijgen. Daardoor kunnen kinderen die het echt nodig hebben, meer ruimte in de zorg krijgen en hebben die minder last van wachtlijsten. "Er wordt nu zo gemakkelijk over een label gedaan dat het haast niet meer serieus wordt genomen."

De Nationale Academie Media en Maatschappij zal minimaal een jaar de campagne voeren, met bijeenkomsten, ouderavonden en informatie op de website. Er zijn al uitnodigingen van scholen om op gesprek te komen.

Haar eigen zoon Nick (20) had ook leerproblemen op de basisschool. "Toen hij naar een andere school ging met meer begeleiding, functioneerde hij beter. In eerste instantie werd druk op mij uitgeoefend hem te laten testen voor hoogbegaafdheid, maar dat heb ik met opzet niet gedaan: met prima resultaat."